

[Arbejdsministeren.]

deltage i. Derefter vil man med hensyn til den individuelle placering kunne få den specielle vejledning, der skal til: om man skal over i et teknisk fag, eller man skal ind på en speciel skole, eller man skal gå ind til landbruget. Det er det, der er hovedsynspunktet i lovforslaget, og jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Poul Thomsen så stærkt understregede, at det netop er den deling, vi har lagt ind i lovforslaget. Den almindelige, bredt anlagte erhvervsorientering sker i skolen i de sidste afgangsklasser, både i folkeskolen og i andre skoleformer, samt i ungdomsskolen; men når man skal til at tage stilling til det erhverv eller den specielle uddannelse, man skal gå ind i, kan man få den særlige vejledning, som man har specielt uddannede folk til at give.

Jeg tror, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen begår en fejl ved at stille modsætningsforholdet så skarpt op mellem skole og anvisningskontor, som det ærede medlem gjorde. Jeg tror ikke, at vi kan flytte erhvervsvejledningen over i skolen. For det første vil det jo ikke medføre det, som det ærede medlem antydede, at der kunne spares nogle tjenestemænd, for så skulle vi bare have nogle flere skolefolk til det samme arbejde. Men kan vi vente denne opgave løst i skolen: at skolen skulle anvise lærepladser, finde disse pladser, arbejde individuelt med den enkelte elev, med psykotekniske prøver, eventuelt lægeundersøgelser o. s. v.? Jeg tror, det er en opgave, der ligger helt uden for skolens område.

Samtlige ærede ordførere undtagen det ærede medlem hr. Chr. Madsen hæftede sig alene ved spørgsmålet om de unges placering. Men forholdet er jo det, at der sker en meget, meget stor rokering med arbejdskraften og uddannelsen, efter at de unge er gået ud af skolen; her kan vi specielt nævne landbruget. Fra afgangsklasserne går ca. 19 pct. af eleverne til landbruget. Selv om et par af de ærede medlemmer beklagede sig over, at det ikke er nok, er det i hvert fald mere, end faget kan fastholde. På et senere tidspunkt sker der ofte dette, at de unge efter midlertidig beskæftigelse i landbruget søger sig en anden placering. Det sker meget ofte, efter at de har været soldat

eller på anden måde har aftjent værnepligt. På det sene tidspunkt skal de have erhvervsvejledning for at finde den rette placering i fagene eller i skolerne. Den opgave kan man ikke henlægge til folkeskolen.

Et andet problem, som man står over for, og som det ærede medlem hr. Chr. Madsen var inde på, er den evige rokering af arbejdskraft, idet der opstår nye produktioner, nye metoder, nye fag, som kræver ny arbejdskraft, hvorfor der stadig må ske en omskoling og uddannelse af ikke-faglærte. Hele dette store område ligger også under erhvervsvejledningen, og jeg tænker mig ikke, nogen vil gå ind for, at det skulle være en folkeskoleopgave. Jeg tror, den rigtige deling er den, at man giver den brede erhvervsorientering i skolen, men lægger den individuelle vejledning over til anvisningskontorerne og uddanner personale dertil.

Jeg kan ikke rigtig forstå, at man studser over, at vi foreslår heltidsansatte folk, som vi vil give en fornuftig uddannelse, for at de kan bestride deres hverv. I øjeblikket gives denne vejledning af halvdagsansatte folk, som har fået en uddannelse dertil. Nu vil vi udvide denne uddannelse, fordi kravene er blevet stadig større. Hvis vi skal leve op til krav, som gang på gang er stillet her i folketinget til arbejdet på anvisningskontorerne, må vi forlange, at det praktiske erhvervslivs folk er med, og så er vi da i hvert fald nødt til at gå den vej at give vejlederne en rent erhvervsorienterende uddannelse. Her må vi søge at forene de to synspunkter, der gør sig gældende. På den ene side er der lærerne, som på dygtig måde mange steder har deltaget i dette arbejde gennem årene, og på den anden side må der tages hensyn til de interesser, som erhvervslivets folk også har i dette arbejde.

Det er ikke, som det ærede medlem hr. Arne Bertelsen sagde, unge, umodne folk, der har med dette arbejde at gøre; det er tværtimod folk, som af egen interesse har dygtiggjort sig og arbejdet med problemerne i mange år, og som kender erhvervslivets forhold til bunds og derfor bedre kan hjælpe med i anvisningen af arbejdskraft, når folk skal placeres ude omkring.

Der har været en meget betydelig in-